

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2023r.

Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu Wydział VI Karny w składzie:

Przewodniczący sędzia Izabela Hantz – Nowak

Protokolant: Natalia Muszyńska

przy udziale prokuratora Prokuratury ---

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 13.03.23r., 24.04.23r.

J. W., synowi H. i Z., urodzonemu w dniu (...) w D.,

oskarżonego o to, że :

w dniu 02 czerwca 2022 roku około godziny 21:00 w P. przy ul. (...) w ruchu lądowym prowadził pojazd mechaniczny marki H. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości: badanie urządzeniem AlcoQuant 6020+: pomiar I o godzinie 21:35 z wynikiem 0,61 mg/l, pomiar II o godzinie 21:50 z wynikiem 0,58 mg/l, pomiar III o godzinie 21:51 z wynikiem 0,63 mg/l, badanie urządzeniem Alkometr A2.0 A. nr. (...): pomiar IV o godzinie 22:45 z wynikiem 0,53 mg/l, pomiar V o godzinie 22:47 z wynikiem 0,51 mg/l, pomiar VI o godzinie 23:19 z wynikiem 0,47 mg/l, pomiar VII o godzinie 23:48 z wynikiem 0,44 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

I. Oskarżonego J. W. uznaje za winnego zarzucanego mu czynu, popełnionego w sposób wyżej opisany, tj. przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierza mu karę grzywny w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych, wysokość jednej stawki ustalając na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

II. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;

III. Na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego obowiązek zapłaty świadczenia pieniężnego w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 02.06.2022 r.;

V. Na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983, nr 49, poz. 223 ze zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki poniesione w związku z postępowaniem w kwocie 366,46 zł oraz wymierza mu opłatę w kwocie 200 zł.

/-/ S. I. Hantz – Nowak

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	VI K 1034/22	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>0.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	J. W.	w dniu 02 czerwca 2022 roku około godziny 21:00 w P. przy ul. (...) w ruchu lądowym prowadził pojazd mechaniczny marki H. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości: badanie urządzeniem AlcoQuant 6020+: pomiar I o godzinie 21:35 z wynikiem 0,61 mg/l, pomiar II o godzinie 21:50 z wynikiem 0,58 mg/l, pomiar III o godzinie	

		21:51 z wynikiem 0,63 mg/l, badanie urządzeniem Alkometr A2.0 A. nr. (...): pomiar IV o godzinie 22:45 z wynikiem 0,53 mg/l, pomiar V o godzinie 22:47 z wynikiem 0,51 mg/l, pomiar VI o godzinie 23:19 z wynikiem 0,47 mg/l, pomiar VII o godzinie 23:48 z wynikiem 0,44 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Wieczorem 2 czerwca 2022 r. około godz. 21:00 M. F. (1) wracając do miejsca swojego zamieszkania, zaparkował swój samochód osobowy marki S. o nr rej. (...) w P. przy ul. (...). Po zaparkowaniu mężczyzna ten nie opuścił od razu auta, albowiem rozmawiał w nim jeszcze przez telefon.</p> <p>W pewnym momencie M. F. (1) zauważył, iż z prawej strony jego samochodu wolne miejsce parkingowe próbuje zająć inny kierowca. Kierowcą tym okazał się być później oskarżony J. W.. Oskarżony w tym czasie kierował swoim samochodem marki H. (...) o nr rej. (...). Znajdując się w swoim aucie i prowadząc nadal rozmowę telefoniczną, M. F. (1) zauważył, iż oskarżony kilkakrotnie podchodził</p>	Notatka urzędowa	1	

do zajęcia swym samochodem wolnego miejsca obok jego pojazdu. Finalnie, oskarżonemu udało się zaparkować obok samochodu S. należącego do świadka M. F. (1), jednakże w dość bliskiej od niego odległości. Wysiadając po chwili ze swojego auta, oskarżony kilkakrotnie więc uderzył jego drzwiami w prawą stronę pojazdu świadka. Słyszając to, M. F. (1) od razu opuścił swój pojazd i przeszedł od strony zaparowanego auta oskarżonego, by przytrzymać jego drzwi tak by nie obijały się już od jego auta. Podchodząc do oskarżonego pomiędzy mężczyznami wywiązała się krótka wymiana zdań. M. F. (1) zwracając oskarżonemu uwagę, wyczuł przy tym od niego specyficzną woń alkoholu i zobaczył wewnątrz jego pojazdu - z przodu pomiędzy siedzeniami - pustą butelkę po winie. Tym samym, około godz. 21:10 świadek postanowił zawiadomić Policję, o czym też poinformował oskarżonego. J. W. nie czekając jednak na przyjazd funkcjonariuszy oddalił się ze wskazanego miejsca w kierunku ul. (...) gdzie mieszka, po czym, po chwili wyszedł z psem na spacer i przechodząc ponownie obok świadka i swojego samochodu skręcił w kierunku P. D.. Obserwując idącego z

psem oskarżonego, M. F. (1) odniósł wrażenia jakby J. W. chciał zabrać coś ze swojego auta, czego jednak nie zrobił widząc go dalej na miejscu.

Po kilkunastu minutach na miejsce zdarzenia przybyli funkcjonariusze Policji – asp. M. S. i sierż D. J., którzy wysłuchując najpierw relacji zgłaszającego M. F. (1) udali się następnie w poszukiwania oskarżonego, którego też po niedługim czasie zatrzymali i przyprowadzili na miejsce, gdzie parkował on swój pojazd. Tam oskarżonego oraz M. F. (1) przebadano na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem AlcoQuant 6020+. W przypadku oskarżonego I badanie urządzeniem o godzinie 21:35 wykazało stężenie alkoholu o wartości 0,61 mg/l, pomiar II o godzinie 21:50 - 0,58 mg/l, zaś pomiar III o godzinie 21:51 z wynikiem 0,63 mg/l.

W obecności funkcjonariuszy oraz świadka M. F. (1) oskarżony zaprzeczył by parkował swoim pojazdem obok auta świadka oraz wskazywał, iż nie rozumie powodów podjętej interwencji, bo tylko spacerował z psem. Jednocześnie w aucie oskarżonego funkcjonariusze zauważyli pomiędzy jego przednimi

siedzeniami pustą butelkę po winie. Nadto, na miejscu zdarzenia dokonano oględzin pojazdów S. (...) o nr rej. (...) oraz H. (...) o nr rej. (...), ujawniając iż na pojeździe S. widoczne są odpryski powłoki lakierniczej błotnika przedniego od strony prawej. Funkcjonariusze sporządzili stosowną dokumentację a jednocześnie poinformowali oskarżonego o elektronicznym zatrzymaniu mu prawa jazdy.

W związku z powyższym, oskarżonego przewieziono do KP P., gdzie z jego udziałem wykonano kolejne badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, tym razem urządzeniem Alkometr A2.0 A. nr. (...). Przy użyciu tego urządzenia przeprowadzony o godzinie 22:45 pomiar IV wykazał 0,53 mg/l, pomiar V o godzinie 22:47 – 0,51 mg/l, pomiar VI o godzinie 23:19 – 0,47 mg/l, zaś pomiar VII o godzinie 23:48 – 0,44 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Po przeprowadzonych czynnościach oskarżonego zwolniono.

Pokwitowanie zatrzymania dokumentu

2

Protokoły badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu	3 i 6		
Szkic miejsca	9		
Protokoły oględzin	10 i 11		
Zeznania M. F. (1)	16		
Częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. W.	88-89 w zw. z 33-35 i 53-54		
Zeznania M. S.	89 w zw. z 12		
Oskarżony J. W. ma 65 lat, jest żonaty, nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu. Oskarżony posiada wykształcenie wyższe – z zawodu antropolog. Obecnie jest bezrobotny, przy czym nie jest zarejestrowany w urzędzie pracy. Zgodnie ze złożonymi wyjaśnieniami zasadniczo pozostaje na utrzymaniu żony, choć stara się również dokładać do utrzymania. W przeszłości oskarżony był jednokrotnie karany za przestępstwo z art. 224a k.k.	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. W.	88-89 w zw. z 33-35 i 53-54	
Karta karna	80-81		
0.1. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
XX			
2. OCena DOWÓDÓW			
o.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1.	Zeznania M. F. (1)	Zeznania świadka uznać należało za pełnowartościowy materiał dowodowy, na podstawie którego ustalono w znacznym stopniu stan faktyczny sprawy. Zeznania M. F. (1) były w pełni wiarygodne albowiem świadek zeznawał w sposób spójny, konsekwentny i rzeczowy. Świadek logicznie i szczegółowo opisał przebieg całego zdarzenia, a relacja ta była w pełni przekonująca (również w kontekście niespójnych wyjaśnień oskarżonego). Świadek był bezpośrednio obserwowany zachowania oskarżonego w dniu zdarzenia, zaś będąc dla niego osobą całkowicie obcą nie miał również jakichkolwiek	

		powodów by zeznawać na jego niekorzyść.
Zeznania M. S.	Zeznania świadek uznać należało za w pełni wiarygodne i przydatne dla poczynionych ustaleń faktycznych. Świadek jest funkcjonariuszką Policji i jednocześnie jako osoba całkowicie obca dla oskarżonego nie miała ona tym samym jakichkolwiek powodów by zeznawać w sposób niekorzystny dla oskarżonego – tj. zwłaszcza w sposób odmienny aniżeli wynikało to z faktycznego przebiegu zdarzeń. Zeznania świadek złożone w toku postępowania przygotowawczego znajdują jednocześnie pełne odzwierciedlenie w sporządzonej w sprawie dokumentacji dot. podjętej interwencji.	
Dokumenty w postaci: - notatka urzędowa; - Pokwitowanie zatrzymania dokumentu; - Protokoły badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu; - Szkic miejsca - Protokoły oględzin	Sąd nie miał podstaw, by kwestionować wskazane dokumenty, które mają charakter urzędowy. Podkreślenia należy, iż wszystkie one zostały sporządzone przez upoważnione ku temu osoby w przepisanej formie. Ich wiarygodności nie kwestionowała żadna ze stron a i Sąd nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu. Informacje zawarte w rzeczonych dokumentach korelowały z osobowymi źródłami dowodowymi w sprawie.	

<p>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</p> <p>0.2.(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1.	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. W.	Wyjaśnienia oskarżonego pozostawały dla Sądu wiarygodne jedynie w nieznacznym zakresie – tj. w takim w jakim oskarżony nie kwestionował w nich, iż pomiędzy nim a świadkiem M. F. (1) doszło do sprzeczki związanej z uszkodzeniem drzwi pojazdu świadka w trakcie gdy oskarżony otwierał drzwi od swojego pojazdu, jak również co do ogólnego przebiegu interwencji funkcjonariuszy Policji zawezwanych przez świadka i przybyłych na miejsce zdarzenia. W tym względzie relacja oskarżonego pozostawała co do zasady zgodna z zeznaniami świadków F., i S. oraz dowodami z dokumentów. Za całkowicie niewiarygodne jednakże z uwagi na wspomnianą powyżej - w pełni wiarygodną relację świadka M. F. (1), uznać jednakże należało wyjaśnienia oskarżonego w tej części w jakiej nie przyznał się do zarzucanego mu czynu –	

tj. kierowania w dniu 02 czerwca 2022 roku w P. przy ul. (...) w ruchu lądowym pojazdem mechaniczny marki H. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości. Przedstawione bowiem przez oskarżonego w tym względzie w toku postępowania przygotowawczego a następnie przed Sądem wyjaśnienia pozostają niespójne, wewnętrznie sprzeczne i nieprzekonywujące, mając zwłaszcza na względzie w pełni wiarygodny ww. materiał dowodowy zgromadzony w sprawie. Relacje przedstawione przez oskarżonego w toku całego postępowania znacząco się różnią, a jednocześnie różnic tych nie sposób racjonalnie tłumaczyć. Oskarżony mimo, iż konsekwentnie nie przyznawał się do zarzucanego mu czynu to jednocześnie najpierw podawał, iż być może faktycznie parkował swój samochód na miejscu parkingowym obok pojazdu kierowcy, z którym następnie doszło do kłótni (tj. M. F.), przy czym alkoholu na pewno nie spożywał przed tą kłótnią, a dopiero później w domu zanim wyszedł na spacer z psem, zaś następnie - przed Sądem już, w sposób całkowicie odmienny relacjonował, iż alkohol spożywał w istocie już w samochodzie po zaparkowaniu, by

		<p>wyładować stres związany z niedoszłym do skutku spotkaniem biznesowym. Jednocześnie, oskarżony w trakcie swojego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym kilkakrotnie powtarzał, iż przedmiotowego zdarzenia – tj. tego czy kierował w tym dniu samochodem i parkował go obok pojazdu świadka czy nie, naprawdę nie pamięta. Powyższe rozbieżności i sprzeczności w wyjaśnieniach oskarżonego, mając na względzie pozostały w pełni wiarygodny materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, jak również ogólne wnioski płynące z analizy wyników pomiarów stanu jego nietrzeźwości, z których to w istocie wynika, iż poziom upojenia alkoholowego oskarżonego zaczął spadać tuż po rozpoczęciu badań, co przeczy twierdzeniom oskarżonego, jakoby alkohol miał spożyć tuż po zaparkowaniu pojazdu (albowiem zdarzenia te dzieliłby wymiar czasu około 25 minut), jednoznacznie zatem nakazywały uznać wyjaśnienia oskarżonego we wskazanym zakresie za niewiarygodne.</p>	
<p>Protokół oględzin zapisu monitoringu (k. 43-49)</p>	<p>Wskazany dowód uznać należało za niemający znaczenia dla ustalenia faktów w przedmiotowej</p>		

	<p>sprawie, albowiem z jego treści jak również z zapisu monitoringu, którego stanowi on wierne odzwierciedlenie wynika by na monitoringu tym ujawniono miejsce zdarzenia.</p>		
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		J. W.
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Oskarżony J. W. stanął w niniejszej sprawie pod zarzutem dopuszczenia się przestępstwa z art. 178a §1 k.k., zgodnie z którym to: karze podlega ten, kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.</p> <p>Zgodnie z objaśnieniem zawartym w art. 115 §16 k.k. stan nietrzeźwości w rozumieniu kodeksu karnego zachodzi, gdy:</p> <p>1) zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5</p>			

promiła albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub

2) zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Od strony podmiotowej czyn zabroniony z art. 178a §1 k.k. charakteryzuje umyślność w postaci zamiaru bezpośredniego lub ewentualnego. Świadomością sprawcy muszą być objęte wszystkie znamiona. W szczególności odpowiedzialność na podstawie art. 178a § 1 k.k. ponosi sprawca, gdy ma świadomość, że znajduje się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, a także gdy przewiduje, że w wyniku upływu czasu alkohol nie uległ jeszcze wydaleniu z organizmu, i na to się godzi.

Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy, oceniony przez Sąd zgodnie ze wszelkimi wskazaniami wynikającymi z art. 7 k.p.k., i tym samym ujawnione w sprawie okoliczności faktyczne nie budziły jakichkolwiek wątpliwości Sądu co do sprawstwa i winy oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu. Oskarżony kierując zatem w dniu 02 czerwca 2022

roku w P. przy ul. (...) w ruchu lądowym pojazdem mechaniczny marki H. (...) o nr rej. (...) i znajdując się w tym czasie w stanie nietrzeźwości: badanie urządzeniem AlcoQuant 6020+: pomiar I o godzinie 21:35 z wynikiem 0,61 mg/l, pomiar II o godzinie 21:50 z wynikiem 0,58 mg/l, pomiar III o godzinie 21:51 z wynikiem 0,63 mg/l, badanie urządzeniem Alkometr A2.0 A. nr. (...): pomiar IV o godzinie 22:45 z wynikiem 0,53 mg/l, pomiar V o godzinie 22:47 z wynikiem 0,51 mg/l, pomiar VI o godzinie 23:19 z wynikiem 0,47 mg/l, pomiar VII o godzinie 23:48 z wynikiem 0,44 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu w pełni zrealizował wszelkie znamiona strony przedmiotowej czynu zabronionego z art. 178 a §1 k.k. Na podstawie ujawnionych okoliczności sprawy, niewątpliwym również pozostawało, iż swoje działanie oskarżony podjął w pełni umyślnie, co najmniej z zamiarem ewentualnym, a tym samym zrealizowane zostały również znamiona strony podmiotowej zarzucanego mu czynu zabronionego.

Niewątpliwie czyn zabroniony przypisany oskarżonemu jest społecznie szkodliwy w stopniu znacznym.

- oskarżony, mimo, iż był jednokrotnie karany prowadzi jak się zdaje ustabilizowane życie;

- stwierdzona w trakcie badań w organizmie oskarżonego zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu ponad dwukrotnie przewyższała wartości graniczne przyjęte przez ustawodawcę dla stwierdzenia przestępności danego czynu, co nie stanowi wartości małej, lecz równie nie wskazuje na skrajne upojenie alkoholowe oskarżonego, co potwierdza chociażby relacja M. S., która podała, iż raczej po sposobie mówienia i chodzenia nie było widać po oskarżonym, iż pozostaje nietrzeźwy;

- dolegliwość orzeczonej kary grzywny jest w pełni adekwatny do stopnia winy oskarżonego i uwzględnia zarazem stopień społecznej szkodliwo jego czynu;

- oskarżony niewątpliwie posiada możliwości finansowe i zarobkowe by uiścić rzeczoną karę grzywny. Oskarżony nie ma nikogo na swoim utrzymaniu, jest osobą zdrową zaś sam wiek oskarżonego nie stanowi jakiegokolwiek przeciwskazania by podjął on zatrudnienie, tym bardziej, iż dzienna stawka

		<p>orzeczonej kary grzywny określona została w minimalnej wysokości.</p> <p>Mając powyższe na względzie, w ocenie Sądu, już kara grzywny ukształtowana w ww. wymiarze winna osiągnąć w stosunku do oskarżonego cele zapobiegawcze i wychowawcze, a zarazem uwzględnia ona konieczność kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa i odpowiada tej potrzebie.</p>
	<p>Na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat. Orzeczenie przedmiotowego środka karnego pozostawało obligatoryjne, a jednocześnie określony przez ustawodawcę minimalny próg 3 lat m.in. w przypadku sprawców przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji popełnionych w stanie nietrzeźwości nie wydaje się okresem zbyt krótkim dla weryfikacji zachowania oskarżonego i jednocześnie skutecznej jego eliminacji jako kierowcy.</p>	
	<p>Na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeczono wobec</p>	

		oskarżonego obowiązek zapłaty świadczenia pieniężnego w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, albowiem obowiązek orzeczenia w tym zakresie pozostawał obligatoryjny.	
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. W.	IV	IV	Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 02.06.2022 r.,
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			

XX	
7. Koszty procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
V.	Nie stwierdziwszy przesłanek określonych w art. 624 §1 k.p.k., na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983, nr 49, poz. 223 ze zm.) Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki poniesione w związku z postępowaniem w kwocie 366,46 zł oraz wymierzył mu opłatę w kwocie 200 zł. Oskarżony posiada ustabilizowaną sytuację osobistą majątkową i mimo braku aktualnie zatrudnienia jest on niewątpliwie w stanie ponieść koszty procesu związane z jego nagannym postępowaniem.
6. 1Podpis	
/-/ sędzia Izabela Hantz – Nowak	